

นิทานอีสปหมาป่ากับสุนัขที่ผอมโซ The Wolf and the Lean Dog

นิทานอีสป หมาป่ากับสุนัขที่ผอมโซ

กาลครั้งหนึ่ง มีหมาป่าอยู่ตัวหนึ่ง มันเดินด้อมๆ มองๆ อยู่ใกล้ๆ หมู่บ้าน และในเย็นวันหนึ่ง เจ้าหมาป่าได้พบกับสุนัขที่ผอมโซ และเจ้าหมาป่าคงจะไม่สนใจ หากมันไม่หิวมากกว่าปกติขนาดนี้ เช่นนั่นเอง เจ้าหมาป่าเริ่มหันไปทางเจ้าสุนัข ในขณะที่เจ้าสุนัขรีบถอยห่างออกไปในทันที

เจ้าสุนัขพูดว่า “ให้ข้าเตือนท่านเถอะ ท่านหมาป่า” ยังไม่ทันสิ้นเสียงคำพูด เจ้าสุนัขก็ถูกขวิดจิ้งหะด้วยคมเขี้ยวของเจ้าหมาป่า

เจ้าสุนัขกล่าวว่า “นี่มันช่างน่าอนาใจเหลือเกินที่ท่านจะกินข้าในตอนนี่ ท่านดูซีโครงอันผอมโซของข้าสิ ข้ามีแค่ผิวหนังและกระดูก แต่ข้าขอบอกท่านเป็นการส่วนตัวว่า อีกไม่กี่วันนี้เอง เจ้านายของข้าจะจัดงานแต่งงานให้ลูกสาวคนเดียวของเขา และเดาได้เลยว่ามันจะใหญ่โตขนาดไหน และเศษอาหารมากมายจากโต๊ะอาหาร และนั่นก็ถึงเวลากินข้าวของข้าละ”

เจ้าหมาป่าอดคิดไม่ได้ว่ามันจะดีแค่ไหน หากมีสุนัขอ้วนพีให้กิน แทนที่จะกินสุนัขที่ผอมโซที่อยู่ตรงหน้ามันตอนนี้ ด้วยเหตุนี้เอง เจ้าหมาป่าจึงได้ยอมจากไปและสัญญาว่าจะกลับมาอีกครั้ง

ไม่กี่วันต่อมา เจ้าหมาป่าก็กลับมาเพื่อร่วมงานเลี้ยงตามคำสัญญา เจ้าหมาป่าได้พบกับเจ้าสุนัขในลานบ้านของเจ้านายของมัน และมันได้เรียกให้เจ้าสุนัขออกมาให้มันกินตามคำสัญญา

เจ้าสุนัขพูดด้วยรอยยิ้มว่า “ท่านเจ้าขา ข้าดีใจอย่างยิ่งที่ท่านจะกินข้า ข้าจะออกไปทันทีที่คนเฝ้าประตูเปิดประตูให้”

แต่คนเฝ้าประตูที่เจ้าสุนัขพูดถึงนั้นคือสุนัขตัวใหญ่ ที่เจ้าหมาป่าเคยได้รับประสบการณ์อันแสนเจ็บปวดและโหดร้ายจากมัน ดังนั้น เจ้าหมาป่าจึงได้ตัดสินใจที่จะไม่รอ และรีบออกไปจากที่นี่ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

The Wolf and the Lean Dog

A Wolf prowling near a village one evening met a Dog. It happened to be a very lean and bony Dog, and Master Wolf would have turned up his nose at such meager fare had he not been more hungry than usual. So he began to edge toward the Dog, while the Dog backed away.

“Let me remind your lordship,” said the Dog, his words interrupted now and then as he dodged a snap of Wolf’s teeth, “how unpleasant it would be to eat me now. Look at my ribs. I am nothing but skin and bone. But let me tell you something in private. In a few days, my master will give a wedding feast for his only daughter. You can guess how fine and fat I will grow on the scraps from the table. Then is the time to eat me.”

The Wolf could not help thinking how nice it would be to have a fine fat Dog to eat instead of the scrawny object before him. So he went away pulling in his belt and promising to return.

Some days later the Wolf came back for the promised feast. He found the Dog in his master’s yard and asked him to come out and be eaten.

“Sir,” said the Dog, with a grin, “I shall be delighted to have you eat me. I’ll be out as soon as the porter opens the door.”

But the “porter” was a huge Dog whom the Wolf knew by painful experience to be very unkind toward wolves. So he decided not to wait and made off as fast as his legs could carry him.

👉ติดตามเรา👉

- Shopee: <https://shopee.co.th/rinrinworld>
- Website: <https://www.rinrinworld.com/>
- TikTok: <https://www.tiktok.com/@nitan.sanook/>
- Youtube: นิตาน แสนสนุก